

ตอนที่ 5

การปฏิบัติของอัครทูตที่ร่วมมือกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ ในการเลี้ยงดูคริสตจักรของพระเจ้าซึ่งเป็นฝูงแกะของพระองค์ เพื่อการก่อสร้างพระกายของพระคริสต์และการเฟื่องฟูใหม่

ข้อพระคัมภีร์: ยส.10:11, 16; 21:15-17; 1ปต.2:25; 5:4; ฮบ.13:20; วจ.1:13; 2:1, 7

I. บทเพลงสรรเสริญบทที่ 22—24 คือบทเพลงสรรเสริญหมวดหนึ่ง ซึ่งเปิดเผยถึงพระคริสต์ตั้งแต่การตรึงตายของพระองค์ผ่านการเลี้ยงดูของพระองค์จนถึงฐานะกษัตริย์ของพระองค์ในยุคที่จะมาถึง:

1. บทเพลงสรรเสริญบทที่ 23 ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระคริสต์ในฐานะที่เป็นผู้เลี้ยงที่อยู่ในการเป็นขึ้นและการเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์ คือสะพานที่เชื่อมระหว่างบทเพลงสรรเสริญบทที่ 22 ซึ่งพูดถึงการตายที่ทำการไถ่และการเป็นขึ้นที่ก่อกำเนิดคริสตจักรของพระคริสต์ กับบทเพลงสรรเสริญบทที่ 24 ซึ่งพูดถึงการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ในฐานะกษัตริย์ ผู้จะทรงได้รับแผ่นดินโลกทั้งหมดกลับมามีอีกครั้งโดยผ่านคริสตจักรในฐานะพระกายของพระองค์.
2. พระคริสต์ทรงกำลังเลี้ยงดูผู้คนในการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระองค์ และเราจำเป็นต้องร่วมมือกับพระองค์โดยการเลี้ยงดูผู้คน; ถ้าเราต้อนรับการสามัคคีธรรมนี้ บนแผ่นดินโลกก็จะมีการเฟื่องฟูใหญ่ที่นำองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมา.

II. โยฮันบทที่ 21 เปิดเผยถึงการปฏิบัติของอัครทูตที่ร่วมมือกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์; บทนี้คือความสำเร็จครบถ้วนและการสำเร็จสุดยอดของกิตติคุณโยฮัน:

1. กิตติคุณโยฮันมีทั้งหมด 21 บท แต่อันที่จริงแล้ว หนังสือเล่มนี้จบลงในบทที่ 20.
2. หนังสือโยฮันทั้งเล่มพูดถึงการปฏิบัติฝ่ายแผ่นดินโลกของพระคริสต์ เริ่มตั้งแต่การกลายเป็นเนื้อหนังของพระองค์ในฐานะที่เป็นพระคำของพระเจ้าที่กลายเป็นมนุษย์ในเนื้อหนัง (1:14) และจบลงด้วยการเป็นขึ้นของพระองค์ในฐานะอาดามคนสุดท้ายที่ได้กลายเป็นพระวิญญาณผู้ประทานชีวิต (20:22); ด้วยเหตุนี้ บทที่ 21 จึงเป็นภาคผนวกที่เพิ่มเข้ามา.
3. แม้ว่ากรกล่าวเช่นนี้จะถูกต้อง แต่ถ้าจะกล่าวลึกลงไปทางภายในแล้ว โยฮันบทที่ 21 เป็นการสำเร็จครบถ้วนและการสำเร็จสุดยอดของกิตติคุณโยฮัน; บทนี้ทำให้กิตติคุณโยฮันทั้งเล่มสำเร็จสุดยอดโดยการแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์กับการปฏิบัติของอัครทูตบนแผ่นดินโลกนั้นร่วมมือกันเพื่อทำให้แผนการบริหารของพระเจ้าสำเร็จลุล่วง.

III. ในโยฮัน 10:10-11 และ 16 นั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดเผยแก่เหล่าสาวกว่า พระองค์ทรงเป็นผู้เลี้ยงอันดีที่ได้เสด็จมาเพื่อแกะจะได้ชีวิตอย่างครบบริบูรณ์ และพระองค์ทรงมีแกะอื่น (ชาวต่างชาติ) ที่พระองค์ต้องนำมาพร้อมกับพวกเขา (ผู้เชื่อชาวยิว) เข้าเป็นฝูงเดียว (คริสตจักรเดียว) ภายใต้ผู้เลี้ยงผู้เดียว:

1. การเลี้ยงดูขององค์พระผู้เป็นเจ้า ในขั้นแรกนั้นอยู่ในการปฏิบัติฝ่ายแผ่นดินโลกของพระองค์ — มข.9:36; เทียบ 10:1-6.
2. การเลี้ยงดูขององค์พระผู้เป็นเจ้าในขั้นที่สองนั้นอยู่ในการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระองค์ (1ปต.5:4) เพื่อจะดูแลคริสตจักรของพระเจ้า ที่จะนำมาซึ่งพระกายของพระองค์.

IV. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายให้เปโตรป้อนเลี้ยงลูกแกะของพระองค์และเลี้ยงดูแกะของพระองค์:

1. ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอาศัยอยู่กับเหล่าสาวกของพระองค์หลังจากที่พระองค์ทรงเป็นขึ้น และก่อนที่พระองค์จะเสด็จสู่สวรรค์นั้น ในการปรากฏครั้งหนึ่งของพระองค์พระองค์ทรงมอบหมายให้เปโตรป้อนเลี้ยงลูกแกะของพระองค์และเลี้ยงดูแกะของพระองค์ในขณะที่พระองค์ไม่อยู่ คือเมื่อพระองค์ทรงอยู่ในสวรรค์ทั้งหลาย — ยส.21:15-17.
2. นี่ก็คือการนำการปฏิบัติของอัครทูตมาผสมรวมกันกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ในการดูแลฝูงแกะของพระเจ้า ซึ่งก็คือคริสตจักร ที่จะนำมาซึ่งพระกายของพระคริสต์.
3. ในเวลาต่อมาในหนังสือกิจการ เปโตรกล่าวว่า “แต่เราจะตั้งมั่นคงอย่างต่อเนื่องอยู่ในการอธิษฐานและการปฏิบัติแห่งพระคำ” (6:4); นี่ก็คือการร่วมมือกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ในการทูลขอแทน (ฮบ.7:25) และในการนำพระเจ้าไปหล่อเลี้ยงเข้าสู่พลไพร่ของพระองค์ (8:2).

4. เปโตรมีภาพลักษณ์ที่ลึกซึ้งซึ่งมากต่อการมอบหมายขององค์พระผู้เป็นเจ้า จนในหนังสือเล่มแรกของเขา นั่น เปโตรได้บอกกับผู้ที่เชื่อทั้งหลายว่า เขาเหล่านั้นเป็นเหมือนแกะที่หลงทางไป แต่บัดนี้พวกเขาได้กลับมาหาผู้เลี้ยงและผู้ดูแลแห่งจิตของพวกเขาแล้ว — 1ปต.2:25.
5. พระคริสต์ทรงอาศัยอยู่ในเราเพื่อเป็นชีวิตและทุกสิ่งของเรา แต่พระองค์ก็ยังทรงดูแลและสอดส่องตรวจตราสภาพการณ์และสถานการณ์ของสิ่งที่เราเป็นทางภายในด้วย.
6. พระองค์ทรงเลี้ยงดูเราโดยใส่ใจต่อความผาสุกทางภายในของเรา และโดยการดูแลสภาพการณ์แห่งจิต ซึ่งก็คือตัวตนที่แท้จริงของเรา — เทียบ ฮบ.13:17.
7. เปโตรวอนขอผู้อาวุโสทั้งหลายให้เลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่ท่ามกลางพวกเขา เพื่อเมื่อหัวหน้าผู้เลี้ยงนั้นจะปรากฏ พวกเขาซึ่งเป็นผู้อาวุโสที่สัตย์ซื่อ นั้นจะได้รับมงกุฎแห่งสง่าราศีที่ไม่อาจจางโรยไปได้ — 1ปต.5:1-4.
8. ถ้อยคำของเปโตรบ่งชี้ว่าการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์นั้น มีเพื่อการเลี้ยงดูคริสตจักรของพระเจ้าในฐานะฝูงแกะของพระองค์เป็นสำคัญ เพื่อจะนำมาซึ่งพระกายของพระองค์.

V. ถ้อยคำต่อไปนี้ของอัครทูตเปาโลก็แสดงให้เห็นถึงการผสมรวมกันระหว่างการปฏิบัติของอัครทูตกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ในการดูแลฝูงแกะของพระเจ้า:

1. ในกิจการ 20:28 เปาโลบอกบรรดาผู้อาวุโสในเมืองเอเฟซัสว่า “ท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังตัวท่านเองและฝูงแกะทั้งหมดที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงตั้งท่านไว้เป็นผู้ดูแล เพื่อจะได้เลี้ยงดูคริสตจักรของพระเจ้าที่พระองค์ทรงซื้อไว้ด้วยพระโลหิตของพระองค์เอง.”
2. เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าทราบมาว่า เมื่อข้าพเจ้าจากไปฝูงสุนัขป่าที่ดุร้ายจะเข้ามาในท่ามกลางพวกท่านและจะไม่ละเว้นฝูงแกะเลย” (ข้อ 29); อัครทูตไม่ได้ใส่ใจชีวิตของตนเองเลย (ข้อ 24) แต่เขาเป็นห่วงอนาคตของคริสตจักรมาก ซึ่งคริสตจักรเป็นสิ่งล้ำค่าทั้งต่อเขาและต่อพระเจ้า.
3. เปาโลกล่าวไว้ในเอีบราย 13:20 ว่า “พระเจ้า...ผู้ทรงให้องค์พระเยซูเจ้าของเราได้เสด็จขึ้นมาจากท่ามกลางคนตาย คือพระองค์ ซึ่งเป็นผู้เลี้ยงใหญ่ของฝูงแกะโดยพระโลหิตแห่งพันธสัญญาใหม่”:
  - (1) พันธสัญญาใหม่คือพันธสัญญาของพันธกรรมใหม่เพื่อจะได้มาซึ่งฝูงแกะ ซึ่งก็คือคริสตจักรที่จะนำมาซึ่งพระกายและสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่; พันธสัญญาใหม่ของพระเจ้าคือจะทำให้กรุงเยรูซาเล็มใหม่สำเร็จสุดยอดโดยอาศัยการเลี้ยงดู.
  - (2) พระเจ้าทรงให้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเป็นขึ้นมาจากท่ามกลางคนตาย ให้พระองค์กลายเป็นผู้เลี้ยงใหญ่ เพื่อจะทำให้กรุงเยรูซาเล็มใหม่สำเร็จสุดยอดตามพันธสัญญาใหม่ของพระเจ้า.

VI. จุดประสงค์และเป้าหมายหลักแห่งการปฏิบัติของอัครทูตที่ได้ผสมรวมกันกับการปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ คือการก่อสร้างพระกายของพระคริสต์ ซึ่งจะสำเร็จสุดยอดเป็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เพื่อทำให้แผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้าสำเร็จสมบูรณ์ — เทียบ อฟ.3:2, 8-9; 1ปต.5:10.

VII. กระทั่งในบทเพลงไฟเราก็ได้กล่าวถึงเรื่องของการเลี้ยงดูฝูงแกะของพระเจ้า ซึ่งมีเพื่อจุดประสงค์หลักและการสำเร็จสุดยอดแห่งแผนการบริหารที่นิรันดร์ของพระเจ้า:

1. “โอ เธอผู้ที่จิตดิฉันรัก ขอบอกดิฉันว่า เธอเลี้ยงฝูงแกะ[เพื่อความอิมมอร์ทา]อยู่ที่ไหน ในเวลาเที่ยงวัน เธอให้มันนอน[เพื่อพักผ่อน]ที่ไหน?” — 1:7ก.
2. “จงเดินไปตามรอยเท้าของฝูงแกะ แล้วจงเลี้ยงลูกแกะของเธอไว้ที่ข้างกระโจมของผู้เลี้ยงเกิด” — ข้อ 8ข.
3. “ที่รักของดิฉันเป็นของดิฉัน และตัวดิฉันก็เป็นของเธอ เขากำลังเลี้ยงฝูงแกะของเขาท่ามกลางหมู่ดอกกลิลี [ผู้แสวงหาของพระคริสต์ซึ่งดำเนินชีวิตที่พึ่งพิงพระเจ้าด้วยใจเดียว]” — 2:16.
4. “ตัวดิฉันเป็นของที่รักของดิฉัน และที่รักก็เป็นของดิฉัน เขาเลี้ยงฝูงแกะอยู่ท่ามกลางหมู่ดอกกลิลี” — 6:3.

5.

VIII. การเลี้ยงดูผู้เชื่อทั้งหลายนั้นมีความสำคัญมากต่อการเติบโตในชีวิตของพวกเขา; เราต้องยึดแนวทางของการเลี้ยงดูในการประกาศกิตติคุณและทำให้คริสตจักรเฟื่องฟู:

1. เราควรจะอธิษฐานว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าต้องการถูกทำให้เฟื่องฟู; ตั้งแต่นั้นนี้เป็นต้นไป ข้าพเจ้าต้องการเป็นผู้เลี้ยง; ข้าพเจ้าต้องการไปบ่อนเลี้ยงผู้คน, เลี้ยงดูผู้คน และรวบรวมผู้คนเข้าเป็นฝูงเดียว.”
2. ในโยฮันนที่ 10 และ 21 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ศัพท์สามคำเกี่ยวกับการเลี้ยงดู: “บ่อนเลี้ยง”, “เลี้ยงดู”, “ฝูง (flock)” (10:16; 21:15-16); คำว่า “ฝูง” อาจใช้เป็นคำกริยาก็ได้ (หมายความว่าทำให้เกาะกลายเป็นฝูงเดียว).
3. คริสตจักรทั้งหลายต้องเรียนรู้ว่าจะกระทำให้กลายเป็นฝูงเดียวได้อย่างไร เพื่อพวกเขาจะสามารถผสมผสานเข้าด้วยกัน; เหล่าผู้อาวุโสและผู้ร่วมงานควรจะนำหน้าในการมีภาคปฏิบัติในเรื่องนี้.

IX. การบำรุงรักษาอย่างเป็นอินทรีย์ภาพของคัมภีร์ที่ปองคำคือการทำปฏิบัติฝ่ายสวรรค์ของพระคริสต์ที่คอยทะนุถนอมคริสตจักรทั้งหลายในสภาพมนุษย์ของพระองค์ และบำรุงเลี้ยงคริสตจักรทั้งหลายในสภาพพระเจ้าของพระองค์ เพื่อก่อกำเนิดผู้มิชชันนารีผ่านการเลี้ยงดูอย่างเป็นอินทรีย์ภาพของพระองค์ — วว.1:13; 2:7; ยช.10:11, 14; 1ปด.2:25; 5:4; ฮธ.13:20:

1. บุตรมนุษย์ทรงอยู่ในสภาพมนุษย์ของพระองค์, แถบทองคำเป็นเครื่องหมายถึงถึงสภาพพระเจ้าของพระองค์ และพระอูระเป็นเครื่องหมายของความรัก:
  - (1) พระคริสต์ทรงเคยคาดเอาไว้เพื่อเป็นการเพิ่มกำลังสำหรับการทำงานอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ (อชด.28:4; ดนอ.10:5) เพื่อจะก่อกำเนิดคริสตจักรทั้งหลาย แต่บัดนี้พระองค์ทรงคาดแถบนั้นไว้ที่พระอูระของพระองค์ เพื่อคอยดูแลคริสตจักรทั้งหลายที่พระองค์ได้ก่อกำเนิดขึ้นมาขึ้นโดยความรักของพระองค์ (วว.1:13).
  - (2) แถบทองคำเป็นเครื่องหมายถึงถึงสภาพพระเจ้าของพระคริสต์ซึ่งเป็นกำลังอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ส่วนพระอูระเป็นเครื่องหมายถึงถึงกำลังทองคำนี้ถูกนำไปใช้และถูกผลักดันโดยความรักและด้วยความรักของพระองค์เพื่อจะบำรุงเลี้ยงคริสตจักรทั้งหลาย.
2. พระคริสต์ทรงดูแลคริสตจักรทั้งหลายในสภาพมนุษย์ของพระองค์ในฐานะบุตรมนุษย์เพื่อจะทะนุถนอมคริสตจักรเหล่านั้น — ข้อ 13ก:
  - (1) พระองค์ทรงตกแต่งดวงประทีปบนคันประทีป เพื่อจะทำให้ดวงประทีปเหล่านั้นอยู่ในสภาพที่ถูกต้องเหมาะสม โดยการทะนุถนอมเราเพื่อจะทำให้เรามีความสุข, เบิกบาน และสบาย — อชด.30:7; เทียบ บพส.42:5, 11:
    - ก. การสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าทำให้เกิดบรรยากาศที่อ่อนโยนและอบอุ่นเพื่อจะทะนุถนอมทั้งตัวเรา โดยทำให้เราได้รับการพักผ่อน, ความสบาย, การเยียวยา, การชำระ และการหนุนใจ.
    - ข. เราสามารถรับสุขบรรยากาศที่ทะนุถนอมแห่งการสถิตอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้ในคริสตจักร เพื่อให้เราต้อนรับการหล่อเลี้ยงแห่งชีวิตซึ่งจะบำรุงเลี้ยงเรา — อฟ.5:29; เทียบ 1ธช.4:6; อฟ.4:11.
  - (2) พระองค์ทรงตัดแต่งไส้ตะเกียงของคันประทีป โดยตัดทิ้งไปซึ่งทุกสิ่งทุกอย่างในด้นลบซึ่งขัดขวางการฉายส่องของเรา — อชด.25:38:
    - ก. ส่วนที่ไหม้เกรียมของไส้ตะเกียงเป็นเครื่องหมายถึงถึงส่วนที่ไม่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระเจ้าและต้องถูกตัดทิ้งไป เช่น เนื้อหนังของเรา, มนุษย์ธรรมชาติของเรา, ตัวเองของเรา และสิ่งทรงสร้างเก่าของเรา.
    - ข. พระองค์ทรงตัดทิ้งไปซึ่งความแตกต่างซึ่งบังงในท่ามกลางคริสตจักรทั้งหลาย (ความผิด, ความขาดตกบกพร่อง, ความล้มเหลว และข้อบกพร่อง) เพื่อให้คริสตจักรทั้งหลายจะได้เหมือนกันในด้านธาตุแท้, ลักษณะที่ปรากฏ และการสำแดง — เทียบ 1กธ.1:10; 2กธ.12:18; ฟป.2:2.
3. พระคริสต์ทรงดูแลคริสตจักรทั้งหลายในสภาพพระเจ้าของพระองค์ด้วยความรักอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งมีเครื่องหมายถึงโดยแถบทองคำที่พระอูระ เพื่อจะบำรุงเลี้ยงคริสตจักรทั้งหลาย — วว.1:13ข:
  - (1) พระองค์ทรงบำรุงเลี้ยงเราด้วยพระองค์เองในฐานะพระคริสต์ผู้ครอบคลุมนสรรพสิ่งทุกอย่างในการปฏิบัติที่ครบบริบูรณ์ของ

พระองค์ซึ่งมีสามช่วงเวลา เพื่อเราจะได้เติบโตและสูงงอมในชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ จนกลายเป็นเหล่าผู้มีชัยชนะของพระองค์ เพื่อจะทำให้แผนการบริหารที่นรินทร์ของพระองค์ได้สำเร็จลุล่วง.

(2) ในฐานะพระคริสต์ผู้ทรงดำเนินอยู่นั้น พระองค์จึงทรงทราบถึงสภาพการณ์ของแต่ละคริสตจักร และในฐานะพระวิญญาณแห่งการตรัสนั้น พระองค์ทรงตัดแต่งใส่ตะเกียงและทรงนำน้ำมันที่ใหม่สด ซึ่งก็คือการหล่อเลี้ยงแห่งพระวิญญาณนั้นมาเติมให้คัมภีร์ที่ป — 2:1, 7; เทียบ อชด.27:20-21; ซคย.4:6, 11-14.

(3) ถ้าจะมีส่วนร่วมในการเคลื่อนไหวของพระองค์และรับสุขการดูแลของพระองค์ เราก็ต้องอยู่ในคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลาย.

X. เราจะรับสุขพระองค์เป็นพระพรของเราทั้งในวันนี้และตลอดไปเป็นนิรันดร์โดยผ่านการเลี้ยงดูที่ดีเลิศของพระคริสต์ — ยชย.49:10; วว.7:9-17; ยช.6:35; 4:13-14; บพส.36:7-9; 91:1; ยชย.12:1-6; วว.22:1.